

WOLNY NARÓD W SILNYM PAŃSTWIE

Polityka Polska

MIESIĘCZNIK NR 10-11(30-31)

Październik-Listopad/2017

Cena detaliczna 12 zł (VAT 5%)

REWOLUCJA ROSYJSKA Z PERSPEKTYWY WIEKU

W NUMERZE:

STULECIE REWOLUCJI ROSYJSKIEJ / DEMON REWOLUCJI A WSPÓŁCZESNA ROSJA / ELITY ROSYJSKIE W DOBIE REWOLUCJI / FN PRZECIWKO KOSMOPOLITYZMOWI I UNIFIKACJI / CO PROJEKCJE DEMOGRAFICZNE MÓWIĄ O PRZYSZŁOŚCI POLSKI I EUROPY / KOŚCIÓŁ WE FRANCJI - SPRAWOZDANIE Z ZIEMI POST-CHRZEŚCIJAŃSKIEJ / O OŚWIADCZENIU PARYSKIM / BIEDA W AMERYCIE? / WALKA O RODZĄCĄ SIĘ PRZYSZŁĄ KULTURĘ LUDZKĄ W ROSJI / ASPEKTY POLITYCZNE WIELOKULTUROWEGO DZIEDICTWA / KONCEPCJA „MITTELEUROPY” A KWESTIA UKRAIŃSKA I WIELE WIĘCEJ... /

ISSN 2449-6278
INDEKS 407917

Polityka Polska

Nr 10-11 (30-31)/październik-listopad/2017

**Rewolucja rosyjska
z perspektywy wieku**

Miesięcznik „POLITYKA POLSKA”

Czasopismo popularno-naukowe
Artykuły zawarte w czasopiśmie są recenzowane.
www.politykapolska.eu

Adres redakcji:

ul. Podwale 11, lok. 131, 00-252 Warszawa
email: romuald.starosielec@politykapolska.eu, tel. (22) 416 92 92

zamówienia i prenumerata:

redakcja@politykapolska.eu tel (22) 416 92 92

Konto bankowe PKO BP, Nr:

97 1020 1185 0000 4102 0229 3983

Wydawca:

ETOS TV sp. z o.o.
ul. Podwale 11, lok. 131, 00-252 Warszawa

NIP::

525260965

ISSN:

2449-6278

Rada programowa:

Prof. Stanisław Bieleń, Prof. Włodzimierz Bojarski, Prof. Tadeusz Marczak,
Prof. Franciszek Marek, Prof. Artur Śliwiński.

Redakcja:

Tomasz Bartel – filozofia, Adam Domaradzki – ekonomia, Mirosław Jakubowski – obronność,
Jacek Kędzierski – prawo, Paweł Połanecki – polityka wewnętrzna,
Magorzata Sożewska-Wirkus, Leszek Sykułski – geopolityka,
Romuald Starosielec – redaktor naczelny,
Wojciech Turek – historia, Andrzej Wronka – religia,
Andrzej Zapałowski – bezpieczeństwo narodowe i polityka wschodnia.

Współpracownicy:

płk rez. Prof. Józef Marczak, Piotr Robert Jankowski, Jacek Kulikowski,
Rajmund Pollak, Michał Siekierka, Lesław Wilk, Maciej Wac-Włodarczyk.

Spis Treści

Od redakcji. -----	5
„Rewolucja rosyjska z perspektywy wieku”. Dyskusja redakcyjna. -----	7

Temat wiodący

Prof. Stanisław Bieliń; Stulecie rewolucji rosyjskiej. -----	28
Plk. Rez. Jan Stec, Demon rewolucji a współczesna Rosja. -----	38
Jacek Kędziński; Pokłosie bolszewickiego października. -----	53
Romuald Starosielec; Elity rosyjskie wobec rewolucji 1917 roku. -----	56

Sprawy zagraniczne

Dr hab. Wojciech Turek; Front narodowy przeciwko kosmopolityzmowi i unifikacji. -----	61
Waldemar Biniński, Katarzyna Murawska; Powołajmy w USA rządową fundację, która pomogłaby zbudować propolski lobbying. -----	64
Agata Kwarac-Niedek; Geopolityka i ekorozwój Europy. -----	69
Mateusz Łakomy; Dokąd zmierzamy? Co projekcje demograficzne mówią o przyszłości Polski i Europy? -----	75
Jan Szałowski; Polska a Rosja – czy tylko dziejowe przekleństwo? -----	84
Witold Girot; Kościół we Francji – sprawozdanie z ziemi post-chrześcijańskiej. -----	88
Małgorzata Sożewska-Wirkus; Bieda w Ameryce? -----	99

Idee

Dr hab. Wojciech Turek; O oświadczeniu paryskim. -----	105
--	-----

Filozofia

Maciej Knuth; SCITUM. Narodziny Filozofii oraz Tales. -----	109
---	-----

Co piszą inni?

Nicholas Dodwell; Rudolfa Steinera: Walka o rodzącą się przyszłą kulturę ludzką w Rosji, z istotnym odniesieniem do dzisiejszej globalnej polityki. -----	111
---	-----

Historia

Kard. Stefan Wyszyński; Kazania Świętokrzyskie. Rodzina – Naród – Społeczeństwo. -----	117
Adam Balcer; Aspekty polityczne wielokulturowego dziedzictwa. -----	123

Prawo

Jacek Kędzierski; Prywatny projekt reformy sądownictwa powszechnego. -----	134
Jacek Kędzierski; Wokół zmiany czasu – o pewnych katastrofalnych pomysłach. -----	141

Ekonomia

Dr Kazimierz Golinowski; Kapitał zagraniczny w Strategii Zrównoważonego Rozwoju. -----	144
--	-----

Felietony

Dariusz Zalewski; Dlaczego samokontrola to nie to samo co cnota? -----	156
Walery Wysoczański; „Polakożerność” w nauce. -----	158

Od Redakcji

Minęła właśnie setna rocznica Rewolucji Rosyjskiej 1917 roku. Używamy pojęcia „Rewolucja 1917 roku” zamiast obowiązującego przez lata podziału na rewolucję „marcową” i „październikową”, gdyż w istocie ta druga była przewrotem po którym bolszewicy przejęli władzę i umocnili ją w drodze terroru. Nie bez znaczenia jest również zmiana terminologii wobec wydarzeń 1917 roku w obecnej Rosji. Tam właśnie przeważa ten pogląd, że była jedna rewolucja demokratyczna w marcu 1917 roku a w trakcie jej trwania nastąpił w październiku 1917 roku komunistyczny przewrót.

Rocznica Rewolucji 1917 roku przestała być celebrowana w Rosji w takim stopniu jak jeszcze kilkanaście lat temu. Widać wyraźnie zmianę w jej ocenie przez oficjalnych przedstawicieli władzy, mediów i środowisk niezależnych. W tym roku wprawdzie planowano urządzić akademię ku jej czci w jednym z moskiewskich teatrów, lecz po anonimowym telefonie o podłożeniu w nim bomby, akademię odwołano i już nie powrócono do pomysłu ponownego jej zorganizowania. Obrazuje to jaki jest obecny stosunek Rosjan do tego wydarzenia. Niemniej jednak skutki Rewolucji 1917 roku boleśnie odczuwa na sobie Rosja do chwili obecnej w wielu płaszczyznach, również w sferze narodowej identyfikacji.

Wyraźnie dostrzegalny jest proces czerpania przez Rosjan swej narodowej identyfikacji z tak przeciwstawnych sobie duchowych i cywilizacyjnych tradycji jak Rosja carska, Rewolucja 1917 roku i ZSRR. Wyraźnie Rosja pragnie odnaleźć swą drogę rozwoju opierając się na różnorodnej tradycji, pragnie pogodzić to, co jest trudne do pogodzenia. Istnieje przy tym wielka pokusa władzy aby dobierać z tak różnorodnej tradycji te elementy, które w danym momencie są jej użyteczne z punktu widzenia doraźnych interesów. To zjawisko może być bardzo niebezpieczne dla dalszego rozwoju Rosji. Przeciwstawne tradycje nie służą tworzeniu jednolitego kodu kulturowego spajającego trwale wspólnotę narodową. W takiej sytuacji Rosjanie są i będą nadal bardzo podatni na wszelkiego rodzaju historyczne, polityczne i socjotechniczne manipulacje. W tym stanie kultury duchowej łatwo można osłabić wspólnotę narodową, doprowadzić ją do tak dużych antagonizmów i radykalizacji jak to miało miejsce w 1917 roku.

Zastanawiająca jest również brak większego zainteresowania rocznicą rewolucji w polskiej przestrzeni publicznej. Rewolucja ta dotknęła przecież również Polaków, którzy w imperium rosyjskim, na „ziemiach zabranych” i w głębi Rosji stanowili kilkunastominutową wspólnotę. Polacy zarówno brali bardzo czynny udział, zwłaszcza w „marcowym” etapie rewolucji, jak również byli jej ofiarami. Rewolucja była

więc tragedią dla obu narodów; rosyjskiego i polskiego. Świadomość tego zupełnie umknęła przy okazji tej rocznicy i chyba jest również mało uświadamiana przez obie wspólnoty narodowe. Zwykło się uważać, że wspólne sukcesy i wspólne nieszczęścia łączą ludzi. Jednak, co musi wywoływać zastanowienie, nie w tym wypadku. Dostrzegalna jest również pewna maniera polskiej historiografii polegająca na relatywizowaniu skutków rewolucji rosyjskiej. Przejawia się ona najwyraźniej w stwierdzeniu, że z punktu widzenia interesów polskich, dobrze stało się, że w wojnie domowej czerwoni pokonali białych. Jest to pogląd bezduszny a w swej płaszczyźnie merytorycznej niezwykle prostacki, urąga nie tylko elementarnym zasadom moralnym lecz jest jednocześnie wyrazem niezrozumienia jaka była Rosja przed, a jaka po rewolucji. Brak jest tu miejsca na szersze omówienie tego problemu. Stwierdźmy wyraźnie; rewolucja cofnęła Rosję w rozwoju o całe dziesięciolecia stwarzając jednocześnie tak wielkie patologie w życiu społecznym i politycznym, że zmagają się z nimi Rosja do chwili obecnej i wszystko wskazuje na to, że nie będzie w stanie ich szybko przezwyciężyć.

System rządów obecnej Rosji możemy określić jako autorytarno-oligarchiczny. Dzisiejsza Rosja ma elitę nie arystokratyczną a biznesową, w gospodarce dominuje system oligarchii finansowej, która niezwykle silnie oddziałuje na inne dziedziny życia. Większość oligarchów wywiozła olbrzymie kapitały na Zachód, twierdzi się, że suma wywiezionych pieniędzy oscyluje wokół 2,5 biliona dolarów. Tam mają swoje rezydencje, edukują swoje dzieci, czerpiąc swe ogromne zyski z uprzywilejowanej pozycji w Rosji. Czy utożsamiają się z państwem rosyjskim na tyle, aby poświęcić mu swoje kapitały i życie? Czy tego typu elita w przypadku ponownej próby na miarę tej z 1917 roku będzie gotowa stanąć skutecznie na gruncie obrony państwowości rosyjskiej?

Rosja ciągle szuka swej drogi rozwoju, dźwigając jednocześnie na sobie ten olbrzymi garb komunizmu. Nie wiemy, kiedy i w jaki sposób proces ten zakończy. Jednocześnie musimy być świadomi, że Rosja będzie w najbliższej perspektywie nadal bardzo silnie oddziaływać na politykę światową, w tym również na obszar Europy Środkowo-Wschodniej, gdzie leży Polska. W związku z tym istnieje dalsza potrzeba uważnego śledzenia tego, co dzieje się w dzisiejszej Rosji oraz dostosowywania naszej polityki do dyplomatycznych, politycznych i militarnych celów, jakie stawia sobie Rosja w stosunkach międzynarodowych. Z naszej strony powinniśmy dążyć do wypracowania suwerennej polskiej polityki wschodniej, uwzględniającej konieczność istnienia Rosji jako państwa, które może nadawać stabilność geopolityczną całemu subkontynentowi euroazjatyckiemu lub też może być źródłem jego destabilizacji.

Zespół redakcyjny „Polityki Polskiej”